

‘Ελληνικὴ Ἀνθολογία

ΟΜΗΡΟΣ

1

οἵη περ φύλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ’ ἀνέμος χαμάδις χέει, ἄλλα
δέ θ’ ὥλη
τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ’ ἐπιγίγνεται ὠρῃ·
ώς ἀγδρῶν γενεὴ ἡμὲν φύει, ἥδ’ ὅπολήγει.

(Z 146 - 9)

2

δύσετο δ’ ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν·
θουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ’ ἐκ Λήμυνοι παρέστασαν, οἰνὸν ἔχου-
σαι,
πολλαῖ, τὰς προέηκεν Ιησονίδης Εὔηνος,

ΜΝΗΜΗ

ΥΔΡΙΑ

Γ. ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ

Εἶμαι ἔνας κύριοι, ἀπὸ τοὺς δλίγους δλί-
γους ὅπου εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑλληνικῆς ἀ-
ναγεννήσεως γράφω τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ
καὶ μὲ τὴν εὔμορφην χλαμύδα τῆς ἀπλῆς φρά-
σεως ἐνδύω ἀντικείμενα ἐπιστημονικά.

Θέλω νὰ πεισθῆτε, κύριοι, δτὶ μέλλοντας
νὰ σᾶς λαλήσω περὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος,
περὶ τοῦ τόπου τῆς Ἐλλάδος, ἀγαπῶ τὸν τό-
πον, καὶ ἡ ἀγάπη εἰναι μία σοφία, καὶ ἡ σο-
φία αὐτὴ Ἰωάς μὲ ἐμπνεύσει ὥστε νὰ μὴν ἀ-
σχημήσω λαλώντας τὸ χαριτωμένο ἀντικεί-
μενο.

“Οταν, κύριοι ἀκροστατί, ἀνδρες σύγχρονοί
μας πεπαιδεύμενοι γράφουν μὲ τὴν ἀρχαίαν
διάλεκτον ἡ βασανίζονται νὰ σύρουν τὴν νέαν
διάλεκτον εἰς τοὺς τύπους καὶ εἰς τὴν μορφὴν
τῶν ἀρχαίων, τὶ δῆλοι ἡ προσπάθεια τους;
“Οτι ἡ καρδία τους κλίνει καὶ προτιμᾷ τὴν
ἀρχαίαν Ἐλλάδα. Κατὰ τὸ φρόνημά μου τοὺς
θεωρῶ ἐνόχους, χωρὶς νὰ τὸ νοιώθουν καὶ
χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, τάσσως ἀντεθικῆς, τά-
σσεως ἑχθρικῆς τουτέστι κατὰ τοῦ αἰῶνος ποὺ
εἴδαμεν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἐγώ δὲν εἴμαι τῆς
γνώμης των, δὲν ἀραδίαζομαι εἰς τὴν τάξιν
τους. Διότι ἀνὴ γῆ ποὺ μ’ ἐγένησε τώρα
εἰναι ἔνδοξη, γιατὶ νὰ μὴν μεταχειρισθῶ γῆς
ἐνδόξου τὴν φυσικὴν διάλεκτον; “Ἀν πάλε ἡ
γῆ, ποὺ μᾶς ἔδωσε ζωὴν καὶ ψυχὴν, περιβάλ-
λεται ἀπὸ ἀλύσους, ἀν εἰναι γῆ πένθους καὶ
ταλαιπωρίων, τόσον μᾶλλον ἔγω τὴν ἀγκα-
λιάζω, θερμαίνομαι εἰς τοὺς κόλπους της,
ποτίζομαι ἀπὸ τὰ λόγια της καὶ ἀπὸ τὰ δά-
κρυά της, καὶ ὁ Θεός δοηθός.

(«Μελέται τῆς Βουλευτικῆς Εὐγλωττίας
ὑπὸ Γ. Τερτσέτου εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς
Βουλῆς — κατὰ τὸ 1848»).

Παρουσίαση: ΣΠ. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

τὸν ρ’ ἔτεχ ‘Υψηπύλη ὑπ’ Ἰησονι, ποιμένι
λαῶν.

χωρὶς δ’ Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ιησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἀρ’ οινίζοντο καρηκομόνωντες Ἀχαιοῖ,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ’ αἴθρων σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ρινοῖς, ἄλλοι δ’ αὐτῆσι βόεστιν,
ἄλλοι δ’ ἀνδραπόδεστι τίθεντο δὲ δαῖτα θά-
λειαν.

(H 467 - 75)

3

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εῦδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
τῷ δ’ ἄρα παρακατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν
ἥγεν,
Φάρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηος.
Πάτροκλος δ’ ἐτέρωθεν ἐλέξαστο πάρ’ δ’ ἄρα
καὶ τῷ
?Ιφις ἔνζωνες, τὴν οἱ πόρε διος Ἀχιλλεὺς,
Σκύρου ἔλων οἴπειαν, Ἐνυήος πτολιεθρον.

(I 663 - 8)

4

ἐν δέ σφιν Ρήσος βασιλεὺς, παῖς Ἡιονῆος.
τοῦ δὲ καλλίστους ἵππους ἴδον ἡδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ’ ἀνέμοισιν ὄμοιοι.
ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ὀργύρῳ εὐ ἥσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαύματα ἰδέσθαι,
ηλυθ’ ἔχων· τὰ μὲν οὕτε καταθνητοῖσιν ἕοικεν
ἀνδρεσσι φαρέειν, ἄλλ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

(K 435 - 41)

5

τούν δ’ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
πειθεσθαι· τῶν οὕτι μεταπρέπομ’ οὐδ’ ἀλε-
γίζω,
εἴτ’ ἐπὶ δεξί’ ἵωσι πρὸς Ἡῶ τ’ Ἡέλιον τε,
εἴτ’ ἐπ’ ὀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἡρέοντα.

(M 237 - 40)

6

“Ιπποι δ’ Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔόντες,
κλαῖον, ἐπειδὴ πρώτα πυθέσθην ἥνιοχοιο
ἐν κονίησι πεσόντος ύφ’ Ἔκτορος ἀνδροφό-
βοιο.
ἡ μὰν Αύτοδέμων, Διώρεος ἄλκιμος νίδος,
πολλὰ μὲν ἄρα μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ’ ἀ-
ρειῆ·
τὰ δ’ οὔτ’ ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλαστὸν Ἐλλήσπον-
τον
ἡθελέτην ιέναι, οὔτ’ ἐς πόλεμον μετ’ Ἀχαιούς·
ἄλλ’ ὥστε στήλῃ μένει ἐμπεδον, ἦτ’ ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἐστήκει τεθνητός ηὲ γυναικός·
ώς μενον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχον-
τες,
οὔδει ἔνιστί μψαντε καρήστα· δάκρυα δὲ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ρέε μυρομένοι-
σιν,
ἥνιοχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαῖτη,

ζεύγης ἔξεριπούσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ' ἄρα τῷγε ίδων ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν·
Ἄδειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι
θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ὀθανάτῳ τε!
ἡ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
εὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν ὁἰζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνεύει τε καὶ ἔρπει.

(P 426 - 46)

7

Ἑσον δ' ἔς Πυλίων ἀνδρῶν ὅγυριν τε καὶ ἔδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἥστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἐ-
ταῖροι!
δαιτ' ἐντυμόμενοι κρέα τ' ὕπτων ἄλλα τ' ἐ-
πειρον.
οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ήλθον ἀπαν-
τες,
χεροὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάσασθαι ἀναγον.
πρώτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλ-
θὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ⁷
κώνεστιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψωμάθοις ἀλίσιν
πάρ τε καστιγνήτῳ Θρασυμήδῃ καὶ πατέρι δ.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας ἐν δ' οἴνον
ἔχευεν
χρυσείω δέπαι.

(γ 31 - 41)

8

ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡώς,
ἄρυντ' ὅρ' ἔξ εύνηφι ἔσην ἀγαθὸς Μενέλαιος
εἴματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ' ὥμφ,
ποσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὸ πέ-
διλα,
δῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
(δ 306 - 10)

9

ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σείο, σὺ δὲ ἐν στροφαλίγγῃ
κονίης
κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵππο-
συνάνων.
(ω 37 - 40)

ΚΥΚΛΙΑ ΕΠΗ

TITANOMAXIA

1

Ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι
γῆκοντες παίζουσι δι' ὕδατος ὀμβροσίοιο.

2

μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

ΘΗΒΑ·Ι·Σ

φύτάρ ὁ διογενῆς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρώτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπε-
ζαν
ἀργυρένην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτάρ ἐπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἥδεος οἴνου.

ΚΥΠΡΙΑ

1

ἥν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ὀν-
δρῶν
..... βαθυστέρουν πλάτος αἵης.
Ζεὺς δὲ ίδων ἐλέησε καὶ ἐν πυκναῖς προπί-
δεστι
σύνθετο κυψίσαι ἀνθρώπουν παμβόταρα γαῖαν,
ριπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιασκοίο,
ὅφα κενώσειν θανάτους βάρος· οἱ δὲ ἐνὶ Τροίῃ
ἥρωες κτείνοντε· Διός δ' ἐτελείετο βουλῆ.

2

εἴματα μὲν χροὶ ἐστο τὰ οἱ Χάριτες τε καὶ
Ωραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι,
εἰσα φοροῦσ' Ωραι, ἐν τε κρόκῳ ἐν θ' ὑακίνθῳ
ἐν τε ἴω θαλέθοντι ρόδου τ' ἐνὶ ἄνθεῃ καλῷ
ἡδει νεκταρέω, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσι
ἄνθεσι ναρκίσου καλλιρρόου·
δ' οἱ Ἀφροδίτη
ώραις παντοίαις τεθυμένα εἴματα ἐστο.

3

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτη....
πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,
ὸν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσὴν Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου "Ιδης".

4

τοὺς δὲ μετὰ τριτάτην Ἐλένην τέκε θαῦμα
βροτοῖσι...
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι
γείσα

Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεῦγε γάρ, οὐδὲ ἥθελεν μιχθῆμεναι ἐν φιλότητι
πατέρι Διὶ Κρονίωνι ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν
ῦδωρ
φεῦγε, Ζεὺς δὲ ἐδίωκε· λαβεῖν δὲ ἐλιλαῖτο
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφοίσθιο θαλάσ-
σης
ἰχθύι εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
ἄλλοτε δὲ ἥπειρον πολυβώλακας γίγνετο δὲ
θηρί' ὃς ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφα φύγοι νιν.

5

αἰψια δὲ Λυγκεὺς
Ταῦγετον προσέθαινε ποσὶν ταχέεσι πεποιθώς.
ἀκρότατον δὲ ἀναβάς διεδέρκετο νῆσον ἄπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος, τάχα δὲ εἰσίδε κύδιμος
ἥρως
δεινοῖς δόφαλοισιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοιλῆς
Κάστορα θ' ἵπποδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πο-
λυδεύκεα.

6

οἰνὸν τοι, Μενέλαι, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θυητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.